

Hoeveel elektriciteitsmasten kan het Groninger landschap aan?

Het landschap ten noorden van de stad Groningen is een open landschap. Je vindt er geen imposante bergen, watervallen, woeste beken, vuurspuwende vulkanen of druipsteengrotten. Het indrukwekkendste onderdeel van het Groninger land is de lucht. Die lucht en de wolken zijn een wezenlijk onderdeel van het landschap. Wie uit is op het grootse in deze streken moet naar de luchten kijken boven dat weidse landschap.

Als het aan Tennet ligt, kunnen de Groningers in het gebied tussen de Eemshaven en Hoogkerk over enige tijd beter hun ogen in de zak houden. Want richten ze hun blik op het landschap of erger nog naar de lucht boven dat weidse land dan kijken ze binnenkort aan tegen een dubbele haag van elektriciteitsmasten. Het gaat hier over de zo genoemde Noordwest 380 KV verbinding.

De bewoners van het gebied tussen Bedum en Middag Humsterland beginnen onrustig te worden. Steeds meer mensen uit dit gebied beseffen hoe ingrijpend het landschap zal veranderen als het doorsneden wordt door een gigantisch hekwerk. Op bedrieglijk gemanipuleerde foto's uit de folders van Tennet wordt de toekomstige werkelijkheid geweld aan gedaan: Tennet wil niet graag laten zien dat er dubbele masten komen van bijna zestig meter hoog. Ter vergelijking: de Martinitoren is 97 meter hoog. Een schrijnend voorbeeld van wat er gaat gebeuren: Tennet wil op steenworp afstand van een monumentale molen en een toplocatie van de Stichting Groninger Kerken in het karakteristieke Wetsinge twee van die enorme masten plaatsen. Ook in de breedte is de geplande omvang op het hele traject indrukwekkend: de bijna 3 meter dikke palen komen zevenentwintig meter van elkaar!

De bewoners van Westerdijkshorn hebben in 2009 gebruik gemaakt van de inspraakmogelijkheden en in samenwerking met LTO en de provincie aanvullend onafhankelijk onderzoek laten uitvoeren naar ondergrondse mogelijkheden. Vervolgens hoorden ze enige jaren niets. Onlangs werd duidelijk dat hun suggesties nauwelijks of niet zijn meegenomen bij de besluitvorming. Dat ervaren zij als verbijsterend.

Tennet hanteert bij de huidige zoekcorridor voor de 380 KV verbinding drie uitgangspunten: leveringszekerheid, voorkomen van magnetische straling nabij woningen en mogelijke acceptatie van omwonenden vanwege het verwijderen van de bestaande 220 KV verbinding. De eerste twee punten lijken legitiem. Maar, anders dan Tennet wil laten geloven, is er geen sprake van acceptatie. Of het nou om gas gaat of om elektriciteit, veel Groningers hebben de indruk dat ze geen enkele invloed hebben op wat het ministerie van EZ in hun leefomgeving aanricht. Er is een algemeen gevoel van onmacht. Het leefgebied is een beefgebied geworden en nu wordt er binnenkort ook nog eens een enorm hekwerk aangelegd.

Woensdag 3 februari zal de buurtvereniging van Westerdijkshorn de breed gedragen zorgen kenbaar maken aan de raad van Bedum. Vanzelfsprekend zijn de bewoners opgelucht dat dat de oude 220 KV leiding wordt opgeruimd, maar dat ontslaat Tennet en EZ niet van een zorgvuldige onderzoeksplicht waarin het karakteristieke Groninger landschap op haar volle waarde wordt meegenomen. Zij hopen duidelijk te maken welke impact de voorziene aanleg van de hoogspanningsleiding zal hebben voor het relatief gave meeden- en wierdengebied tussen Bedum en Middag-Humsterland. Daarnaast willen de Westerdijkshorners aandacht vragen voor enkele belangrijke vragen die onbeantwoord zijn gebleven. Waarom is het Groninger landschap niet als uitgangspunt meegenomen bij het vaststellen van het zoekgebied? Het plan voorziet in een dubbele hoogspanningsleiding met grote palen en een

gordijn van draden. Waarom moet deze met een grote onlogische bocht met nu ook nog allemaal extra bochtjes en knikjes door het Groninger land met alle gevolgen van dien? Hoe is het mogelijk dat er niet naar kortere landschappelijke alternatieven is gekeken? Daarmee kan wel vijf kilometer omheining bespaard worden. Misschien kan de hoogspanningsleiding zelfs onder de grond.

Schade aan het landschap is niet langs een liniaal te meten, maar een onnodig lang hekwerk van masten en draden dat meanderend door een open landschap gaat, is de slechtst mogelijke optie. Hier ligt een kans. Vijftig jaar geleden werd een slechte keuze gemaakt. Nu kan de landschappelijke schade worden hersteld.

Er gaat immers niets boven Groningen!

Namens de buurtvereniging Westerdijkshorn,

Fons van Wanroij